

DAINYNAS

IŠDAINUOKIME
LIETUVĄ

TURINYS

- 3 psl. TAUTIŠKA GIESMĖ
- 4 psl. BRANGIAUSIOS SPALVOS
- 5 psl. NUPIEŠIU LIETUVĄ
- 6 psl. PAUKŠČIAI
- 7 psl. TAI GRAŽIAI MANE AUGINO
- 8 psl. AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS
- 9 psl. ANT KALNO KLEVELIS STOVĖJO
- 10 psl. ANT KALNO GLUOSNYS
- 11 psl. ŽEMĖJ LIETUVOS AŽUOLAI ŽALIUOS
- 12 psl. BALNOKIM, BROLIAI, ŽIRGUS
- 13 psl. MANO TĖVIŠKĖLĖ
- 14 psl. LIETUVA
- 15 psl. TU ŠALELE, MYLIMA
- 16 psl. MANO VARDAS – LIETUVA
- 17 psl. VAI KO NUSIŽVENGEI
- 18 psl. AR TU ŽINAI, MANO BROLI
- 19 psl. LEISKIT, Į TĖVYNĘ
- 20 psl. OI NEVERK, MATUŠĖLE
- 21 psl. PALAIMINK, DIEVE, MUS
- 22 psl. MŪSŲ DIENOS KAIP ŠVENTĖ

Lietuvos valstybės himnas

TAUTIŠKA GIESMĖ

Lietuva, Tėvyne mūsų,
Tu didvyrių žeme,
Iš praeities Tavo sūnūs
Te stiprybę semia.

Tegul Tavo vaikai eina
Vien takais dorybės,
Tegul dirba Tavo naudai
Ir žmonių gėrybei.

Tegul saulė Lietuvoj
Tamsumas prašalina,
Ir šviesa, ir tiesa
Mūs žingsnius telydi.

Tegul meilė Lietuvos
Dega mūsų širdyse,
Vardan tos Lietuvos
Vienybė težydi!

BRANGIAUSIOS SPALVOS

Gražiausios spalvos turi
Rast vietą sau širdy,
O širdyje lietuviu
Brangiausios spalvos trys.

PRIEDAINIS:

Geltona spalva – tai saulė,
Žalia – tai laukų spalva,
Raudona spalva – tai kraujas,
Kartu jos – tai Lietuva.

Mums pavydėjo saulės,
Žalios laukų spalvos.
Tik negailėjo kraujo
Žemelei Lietuvos.

PRIEDAINIS

Ne kartą bandė priešai
Spalvas šias sunaikint.
O jos ryškiau tik švietė
Ne bokštuos, bet širdy.

PRIEDAINIS

Ir jas dabar pakeisti
Jau niekam nevalia.
Jos reiškia mūsų laisvę.
Jos – mūsų vėliava.

PRIEDAINIS

NUPIEŠIU LIETUVĄ

Nupiešiu saulę lapų vidury,
Aplink vaivorykštę, visom spalvom dažytą,
O apačioj, tarp žemės ir dangaus,
Nupiešiu savo Lietuvą mažytę.

Žaliai tapysiu pievas ir miškus,
Rugiagėles melsvas, laukus geltonus,
O jei pavyks, nupiešiu būtinai
Širdelių raudonų tris milijonus.

Juk nėra gražesnės Lietuvos nei ši –
Vaikų širdim ir rankomis tapyta.
Nors esam dar labai maži,
Be galo mylim savo šalį šitą.

Nupiešiu jūrą, bėgančią krantu,
Ir smėlio pilį, gintarais dabintą,
O jei pavyks, nupiešiu būtinai,
Kai po ilgos nakties diena nušvinta.

Juk nėra gražesnės Lietuvos nei ši –
Vaikų širdim ir rankomis tapyta.
Nors esam dar labai maži,
Be galo mylim savo šalį šitą.

Nors esam dar labai maži,
Be galo mylim savo šalį šitą.

PAUKŠČIAI

Baltais pūkeliais krinta snaigės
Iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai link dausų.
Tylu, jų meilės giesmės baigės.

Lai krykštauja toli nuo mūsų,
Užmiršę darganas ir lietų!
Išskridę paukščiai į namus
Sugriš pavasarį saulėtą.

Kokia baugi rimtis aplinkui,
Kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų
Sparnuotų mūsų giesmininkų!

Drauguži mielas, būk ramus:
Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, - bet į namus
Jie griš pavasarį saulėtą.

TAI GRAŽIAI MANE AUGINO

Tai gražiai mane augino
Laukas, pieva, kelias, upė,
Tai gražiai už rankos vedė
Vasaros diena ilga.

Tai gražiai lingavo girios,
Uogų ir gegučių pilnos,
Tai gražiai saulutė leidos,
Atilsėlį nešdama.

Tai gražiai skambėjo žodžiai:
Laukas, pieva, kelias, upė.
Tai gražiai iš jų išaugo
Vienas žodis – LIETUVA!

AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS

Augo girioj ažuolėlis, (3)
Pas tėvelį sūnaitėlis. (3)

Rūpinosi tėvužėlis,
Kad jo mažas sūnaitėlis.

Nesirūpink, tėvužėli,
Užaugo tavo sūnaitėlis.

Užaugo tavo sūnaitėlis,
Bus Lietuvos kareivėlis.

Man nereikia kareivėlio,
Tik man reikia artojųlio.

Nepabuvęs kareivėliu,
Nebus geras artojųlis.

Augo kieme liepužėlė,
Pas močiutę dukterėlė,

Rūpinosi motinėle,
Kad jos maža dukterėlė.

Nesirūpink, motinėle,
Užaugo tavo dukterėlė.

Užaugo tavo dukterėlė,
Bus drobėlių audėjųlė.

ANT KALNO KLEVELIS STOVĖJO

Ant kalno klevelis stovėjo,
Klevelio lapeliai mirgėjo.

Klevelio lapeliai mirgėjo,
Brolis ant žirgelio sėdėjo.

Brolis ant žirgelio sėdėjo,
Su jauna mergele kalbėjo.

Su jauna mergele kalbėjo,
Rudenėlį vesti žadėjo.

Rudenėlį vesti žadėjo,
O pats į karužę išjojo.

ANT KALNO GLUOSNYS

Ant kalno gluosnys, pakalnėj šulnys,
Ten stovėjo mergužėlė pati sau viena.

Jojo bernelis žirgo girdyt:
Sustok, palauk, mergužėle,
Duok žirgui vandens.

Negaliu stovėt, su tavim kalbėt,
Šalta rasa, o aš basa, nušals kojelės.

ŽEMĖJ LIETUVOS AŽUOLAI ŽALIUOS

Kaip brangi esi, žeme tu gimta.
Nors būnu toli, tau širdy vieta.

PRIEDAINIS:

Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos,
Ažuolai žaliuos žemėj Lietuvos.

Nors esi maža, bet esi didi,
Nemuno vaga – tai tava širdis.

Ar diena žiemos, ar naktis rudens,
Tavo šilumos man užteks gyvent.

Tu tokia brangi, žeme mus gimta.
Tau mintis šviesi, tau širdy vieta.

Tu tokia maža ir tokia didi,
Nemuno vaga Lietuvos širdy.

PRIEDAINIS:

Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos,
Ažuolai žaliuos žemėj Lietuvos.

Ar diena dienos, ar naktelė tems,
Tavo šilumos, duonos ir vandens!

BALNOKIM, BROLIAI, ŽIRGUS

Balnokim, broliai, žirgus, (3 k.)
Reiks karan joti. (2x2 k.)

Paduok, sesule, kardą, (3 k.)
Reiks priešą kirsti. (2x2 k.)

O jeigu aš negrįšiu, (3 k.)
Žirgelis parneš. (2x2 k.)

Ant mano smėlio kapo (3 k.)
Berželis žaliuos. (2x2 k.)

O tam žaliam beržely (3 k.)
Gegulė kukuos. (2x2 k.)

O toj raiboj gegulėj (3 k.)
Širdelė plazdės. (2x2 k.)

O toj mažoj širdelėj – (3 k.)
Visa **Lietuva**. (2x2 k.)

O toj visoj **Lietuvoj** (3 k.)
Lietuviai dainuos. (2x2 k.)

MANO TĖVIŠKĖLĖ

Tau, mūs Tėviškėle, ši skambi daina,
Tu pati gražiausia, mano Lietuva.
Tu pati gražiausia, mano Lietuva.

Gintaro lašelis jūroj mėlynoj,
Saulės spindulėlis Tu širdy manoj.
Saulės spindulėlis Tu širdy manoj.

LIETUVA

Lietuva, Lietuva – mano tėviškėlė.

Lietuva, Lietuva – mano tėviškėlė.

Čia mamytė, čia tėvelis, čia mažytės gėlės.

Lietuva, Lietuva – čia graži šalelė.

Lietuva, Lietuva – čia graži šalelė.

Aš mylėsiu Lietuvėlę – jai skambi dainelė.

TU ŠALELE MYLIMA

Ten, kur pušynėliai,
mėlynuoja ežerai
Ten manoji tėviškėlė
ir gražiausi ten žiedai.

PRIEDAINIS:

Lietuva, Lietuva,
Tu šalele mylima,
Čia tėvelis ir mama –
Lietuva, Lietuva.

Ten broliukai ir sesutės
moka daug gražių dainų
Ten ir aš, ir Tu sustosim
ir dainuosime kartu.

PRIEDAINIS:

Lietuva, Lietuva,
Tu šalele mylima,
Čia tėvelis ir mama –
Lietuva, Lietuva.

MANO VARDAS – LIETUVA

Nežinau aš kito krašto,
Nežinau kitos šalies,
Kur kaimelis prie kaimelio,
Kur pilis greta pilies.

Čia sesutės kaip rūtelės,
Čia broleliai jazminai.
Čia, palaidoti kalneliuos,
Miega bočiai milžinai.

PRIEDAINIS:

Ten, kur driekias mano laukas, – Laukuva.
Ten, kur ošia mano šilas, – Šiluva.
Ten, kur aidi mano dainos, – Dainava.
Tai todėl, kad mano vardas – Lietuva.

Nežinau kitos tėvynės,
Nežinau šalies kitos.
Kur tokia ramybė globtų
Artojų Lietuvos.

VAI KO NUSIŽVENGEI

Vai, ko nusižvengei,
Bėrasai žirgeli,
Ko dairais aplinkui
Į dulkėtą kelią?

Tas kelias į Vilnių,
Gedimino pilį,
Ten, kur mūsų broliai
Vargsta už Tėvynę.

Oi nežvenk, žirgeli,
Dar ne laikas joti –
Leisk man jaunam augti
Jėgomis ir protu.

O kai aš užaugsiu,
Tai narsiai kariausiu –
Gedimino pily
Trispalvę iškelsiu.

Gedimino pily
Trispalvę iškelsiu
Ir prie Aušros vartų
Karštai pasimelsiu.

Ir prie Aušros vartų
Karštai pasimelsiu,
Dievui ir Tėvynei
Žemai nusilenksiu.

Dieve Visagali,
Saugok mūsų šalį,
Tėvą ir motulę,
Brolių ir sesulę.

AR TU ŽINAI, MANO BROLI

Ar Tu žinai, mielas brolyt,
Kokia mus žemė gimtoji.
Kokie miškai, upės, kalnai,
Kaip plačiai driekiasi laukai.

Kur Palanga ir Juodmarės,
Kur lietuviai vedė kares.
Vytautas ten išvadavo
Ir už Tėvynę kariavo.

Kur Nemunas ir Dauguva,
Ten buvo mūsų Lietuva.
Kur Vilnius, Kaunas, Palanga,
Ten mūs Tėvynė garbinga.

LEISKIT Į TĖVYNĘ

Leiskit į Tėvynę,
Leiskit pas savus,
Ten pradžiugs krūtinė,
Atgaivins jausmus. 2x2

Pirm negu aušrelė
Skaisti užtekės,
Ten mano dainelė
Linksmi suskambės. 2x2

Čia jausmai man žūva,
Kalinė širdis,
Leiskit į Lietuvą –
Akys ten nušvis. 2x2

Medžių ten ošimas
Giedančiam pritaras,
Šventas įkvėpimas
Dainą man sutvers. 2x2

Nemuną dabina
Gražūs jo krantai,
Širdį ten ramina
Meilesni jausmai. 2x2

Svetimaj padangėj
Nemalonu, ne,
Lietuvėlę brangią
Vis regiu sapne. 2x2

OI NEVERK, MATUŠĖLE

Oi neverk, matušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ažuolas girių puikus
Lauks teismo dienos paskutinės.

Taip nelaužyk sau rankų, kaip beržo šakas
Kad laužo užrūstintas vėjas;
Tau dar liko sūnų; kas tėvynę praras,
Antros neišmels apgailėjęs.

Ten už upių plačių žiba mūsų pulkai:
Jie mylimą **Lietuvą** gina;
Kam nusviro galva, tam Dangaus angelai
Vainiką iš diemantų pina.

Daugel krito sūnų kaip tų lapų rudens:
Baltveidės oi verks, nes mylėjo!
Bet nei bus, nei tekės Nemune tiek vandens,
Kiek priešų ten kraujo tekėjo.

O neverk, matušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiausios tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ažuolas girių puikus
Lauks teismo dienos paskutinės!

PALAIMINK, DIEVE, MUS

Nusilenkt noriu tau žemai,
Kryžių ir dainų šalie.
Tavo lopšyje išsuptiems vaikams
Reikia saulės ir vilties.

Nusigręžk nuo tų, kas tave baugins
Prievartos bukos stabais,
Ir raudono melo pranašams
Baimę ir klastas atleisk.

Iš visų kraštų ir visais keliais
Skubam apkabint tave.
Te laisvės vardas gintarais
Suliepsnos jaunam veide.

PALAIMINK, DIEVE, MUS,
LIETUVOS VAIKUS,
IR KIEKVIENO MŪSŲ BALSĄ
TEIŠGIRSTA ŽEMĖ IR DANGUS.

PALAIMINK, DIEVE, MUS
MOTINOS KALBA,
JUK VISIEMS MUMS VIENĄ KRAUJĄ
DAVĖ LIETUVA!

MŪSŲ DIENOS KAIP ŠVENTĖ

Mano gimtinė esi,
mėlynas Nemuno vingi,
Tau aš dėkingas esu
už savo skausmą ir viltį.
Baltijos jūra lengvai
supa svajonių laivelį,
O tarp žalių ežerų
stovi malūnas prie kelio.

Mūsų dienos kaip šventė,
kaip žydėjimas vyšnios,
Tad skubėkim gyventi,
nes prabėgs nebegriš jos.
Tad skubėkime džiaugtis,
lai prabėgs nebegriš jos –
Mūsų dienos kaip šventė,
kaip žydėjimas vyšnios.

Čia aš gimiau ir jaučiau
metų prasmingą lėkimą,
Čia su visais dainavau,
koks aš gražus ir laimingas,
Skamba oi skamba šilai
nuo mūsų laimės ir juoko,
Jeigu jums liūdna labai,
jūs būtinai atvažiuokite čia – pas mus! nes

Mūsų dienos kaip šventė,
kaip žydėjimas vyšnios,
Tad skubėkim gyventi,
nes prabėgs nebegriš jos.
Tad skubėkime džiaugtis,
lai prabėgs nebegriš jos –
Mūsų dienos kaip šventė,
kaip žydėjimas vyšnios.

Dainyno dizainerė – Rusnė Baltrūnaitė
Tekstų redaktorė – Irena Raščiuvienė

2021 m., Vilnius